

Când Toma se uită pe fereastră, văzu un... ce?!?! Un om de zăpadă în plină vară?

Da, robotul își răcise suprafața metalică și se acoperise tot cu gheață pufoasă. În loc de nas, își pusese morcovul, iar pe cap își tuflise o oală. Toma scoase capul pe fereastră și strigă:

— Măi, *Om de Zăpadă*, nu vezi că te bâzâie albinele? E vară! Morcovul se bagă în gură, nu în nas.

Robo Bobo era năstrușnic. Știa și el că în gură se bagă morcovii, așa că ronțai morcovul și chiar îi plăcu. Era dulce.

Într-o seară, la cină, Toma promise să-i facă robotului o surpriză culinară. Când văzu platoul, lui Robo Bobo i se aprinseră beculețele:

- Bz! Salvați pădurile! Salvați pădurile!
- Ce tot zici acolo? se miră Toma.
- Bz! Robo Bobo mănâncă pădure copaci NU!
- Ha-ha! Ce copaci? Țsta-i broccoli, nu e copac.
- Bz! Broccoli NU! Broccoli NU! Broccoli râioase!
- Nu broccoli, de la broască, BRO-CCO-LI! O plantă foarte hrăni-toare! îi zise amuzat Toma. Nu-ți place?
- Bz. Nu.
- Dar ce-ți place?
- Bz. Cio...
- Ei, daaaa, sigur, ciocolata!

